

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 44

IN NEDERLAND 60 Ct.

JACK,
DE LUCHT VAN WYOMING IS
ONGEZOND VOOR KERELS
VAN UW SLAG!

LEES IN DIT NUMMER DE NIEUWE SPANNENDE « WESTERN » DOOR L. EN F. FUNCKEN:

STORM OVER DE FAR-WEST

WEES STEEDS KEURIG EN NET!

MAAK je huiswerk netjes en keurig. Behandel je boeken met zorg en eerbied, wees keurig op je schriften en ook op je kleren!

Nu weet ik dat veel jongens, en ook meisjes, grote ogen maken en verwonderd uitroepen: « Wat? Ook op onze kleren? » En nochtans, ik meen wat ik zeg! Heel wat jongelui lopen thans slordig gekleed. Zij vinden dat niet alleen prettig, zij menen ook dat het zo hoort. Zij willen daardoor hun persoonlijkheid onderstrepen! In werkelijkheid doen ze het tegenovergestelde.

Inderdaad, flinke jongens en meisjes moeten zich onderscheiden door hun intelligentie, hun goed hart, hun opgeruimd humeur, hun levensvreugde, en niet door die « gemaakte » slordigheid!

Denk er om wanneer je een van de volgende dagen een ogenblikje tijd hebt. Misschien geef je me ten slotte toch gelijk.

Kuifje

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE

FELIX ROELANDT, Vijverslaan, 194, Wemmel, *is veertien jaar oud en zou graag korresponderen met Kuifjes-lezers uit alle landen. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans.*

JAN MASSCHAELE, Oude St-Annadreef, 2, Sint-Andries (Brugge), *wil graag briefwisselen met een jongen van 11 à 13 jaar uit Nederland, Indonesië, Zuid Afrika, Nederlandse Antillen en de Philippijnen. Jan verzamelt postzegels en houdt van lektuur, natuur en sport.*

FERDI POPPELIER, St-Marie, Huibergen (bij Bergen op Zoom) Nederland, *zoekt korrespondenten uit Duitsland en Frankrijk om zich in deze talen te oefenen. Ferdi interesseert zich vooral voor de scheepvaart.*

HERNANI CORRAL, p.o. Box 2, Bacolod City (Philippijnen), *23 jaar oud, verzamelt zegels, leest graag, houdt van dansen, zwemmen en brieven schrijven (Engels).*

WINTERSPORT

HET is bijna winter, maar de voetbalsport draait nog. Vooral de Engelsen houden van wintervoetbal. Reeds een eeuw lang wachten zij ieder jaar op de maand november met zijn grijze nevel en zijn vochtigheid, die de grasvelden week en moerassig maakt, om de beste voetbalploegen van het Kontinent uit te nodigen.

Inderdaad, de Britten zijn dol op het zwaar moerassig veld. Zij koesteren steeds de heimelijke hoop dat hun rivalen zich daardoor zullen laten afschrikken. In 1953 hadden zij echter buiten de waard gerekend, want zij liepen toen tegen de Hongaren hun éérste nederlaag op eigen bodem sedert negentig jaar op. De Hongaren wonnen schitterend en de Engelsen verloren er hun zo beroemd flegma bij.

Inderdaad, zij konden hun grote teleurstelling niet verbergen. Bij het verlaten van Wembley, hoorde ik een Brit zeggen : « Ik ware nog liever als Japanner geboren, dan dit te moeten beleven... » En als een Brit geen Brit meer zijn wil dan is het ontzettend erg !

DE KONING VAN DE ZESDAGEN

Voor de wielrenners is het ook geen winter. Zij hebben weliswaar de grote wegen verlaten, maar zij draaien nu als tollen op de houten band van de wintervelodrooms. Zij rijden de Zesdagen. Op het einde van zulk een sportprestatie zijn ze zo draaierig (daar is enige reden toe !) dat ze niet meer weten waar ze staan.

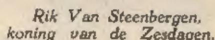
Weet je ook wie de koning van de Zesdagen is ? Dat is Rik Van Steenbergen ! Hij heeft er zowat twintig gewonnen. In de veronderstelling dat hij voor iedere Zesdagen gemiddeld 100.000 F. opstreek, kan men niet zeggen, dat de Zesdagen voor hem een schrale oogst zijn geweest !

DAT IS GEEN SPORT MEER!

Ik denk hier aan de boksport, die in de winter gewoonlijk haar hoogtepunt kent. Wanneer men denkt aan het gering aantal echte bokskampioenen en aan het groot aantal kleine boksers die het nooit of nooit ver kunnen brengen, dan moet men toegeven dat er met die sport iets niet in de haak is. Ze is onrechtvaardig en ze is moordend. Inderdaad, hoeveel boksers zijn in staat deze sport op sportieve wijze te beoefenen ? En hoelang kunnen ze het volhouden ?

FRISSE LUCHT EN SNEEUW

Om aan wintersport te doen moet men op een dikke laag sneeuw wachten. Zo ver zijn wij echter nog niet. Bovendien heeft niet iedereen het geluk en de gelegenheid om de bergen in te trekken, om daar een flinke hap frisse lucht in te ademen en de ski's onder de voeten te gespen. Wij wensen echter de grote en de kleine skiers reeds bij voorbaat veel pret en wij hopen voor hen, dat de dokter niet te veel benen in gipsverband zal moeten leggen !

Rik Van Steenbergen, koning van de Zesdagen.

EUSTACHE DE MONNIK

De éérste kaper

SCENARIO : STEP
TEKENINGEN : L. en F. FUNCKEN

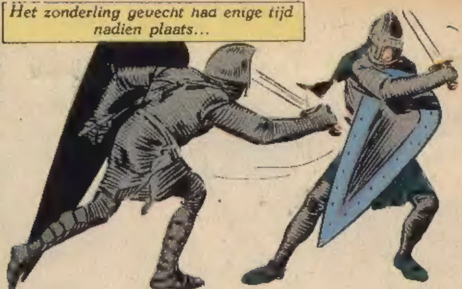

Ik kan noch mag zelf strijden. Ik eis een godsoordeel. Mijn kampioen zal met de kampioen van Hamfred vechten. God zal oordelen wie de strijd moet winnen en aan wie het leengoed, dat zo'n groot verdriet veroorzaakte, moet toekomen.

Het zonderling gevecht had enige tijd nadien plaats...

Hij is gevallen ! Hij werd overwonnen !
Vriend, je hebt verloren !
God heeft er aldus over beslist, ik zal het leengoed afstaan aan Hamfred.

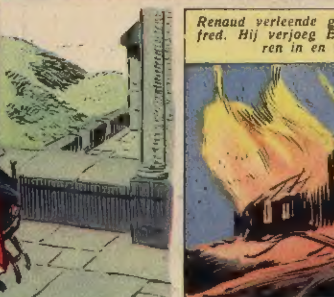

Je kan niet terugkeren naar je klooster. Je hebt de goederen en ook de verantwoordelijkheid van je vader geërfd. Je bent pair van Boulonnais en drost van Renaud van Dammartin...

Eustache moest de administratie van de eigendommen van Renaud van Dammartin waarnemen. Hij moest recht spreken en de financies beheren. Het was een zware verantwoordelijkheid.

Hij was goed voor de ongelukkigen.
Vrouw, wees er van overtuigd dat er recht zal geschieden !

Neem dit aan, vriend.
Dank u, monseigneur!
U bent goed, monseigneur.

Hamfred had het leen gekregen, maar zijn haat was nog even groot. Hij verzon een list om Eustache te treffen.
Mijn waarde Renaud, de man die de monnikspij heeft afgegooid bedriegt u !

Renaud verleende gehoor aan de laster van Hamfred. Hij verjoeg Eustache, palmde al zijn goederen in en verwoestte zijn kasteel.

Eustache verschool zich in het woud en werd vogelvrijverklaarde.

Maar iedere nacht kwam hij uit zijn schuilplaats...

Maar enkele jaren later excommuniceerde paus Innocentius III Jan zonder Land. Eustache wou voor alles trouw blijven aan Rome en daarom verliet hij de Engelse koning om zich aan de zijde van de Franse koning, Philips-August, te scharen. Deze laatste kende de uitzonderlijke kwaliteiten van Eustache en aanvaardde zijn diensten.
In 1215 kwamen de Engelse edelen in opstand, verjoegen Jan zonder Land en boden aan Lodewijk, zoon van Philips-August, de kroon van Engeland aan.

Jan zonder Land stierf in 1216 en toen bemerkten de Engelsen dat Lodewijk slechts een vreemdeling was. De moeilijkheden tussen land en vorst stapelden zich op en opnieuw begon de strijd tussen Frankrijk en de Engelse baronnen.
Te Londen werden de Fransen omsingeld en uitgehongerd.

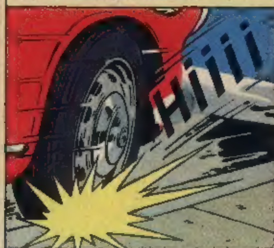

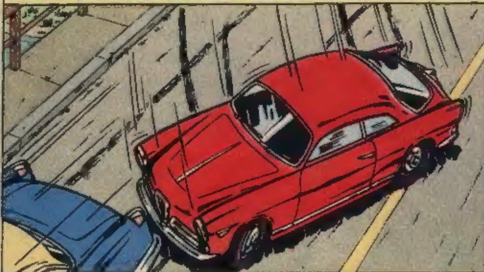

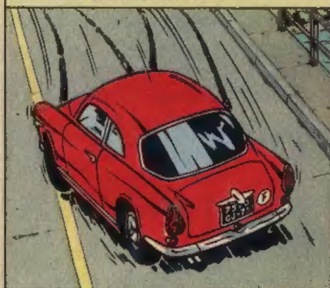
DE VLAMME

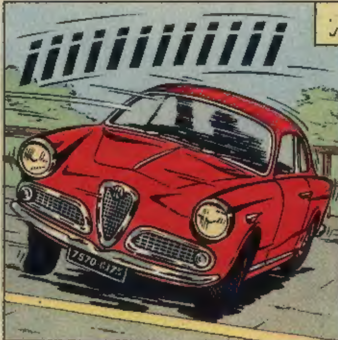
De achtervolgers van Lefranc rijden deze laatst

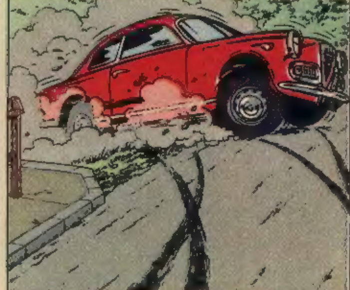

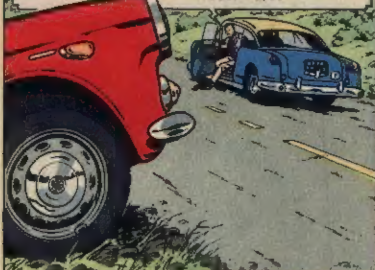

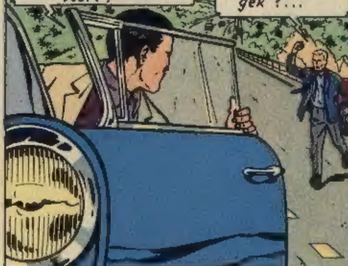

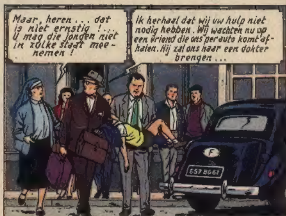

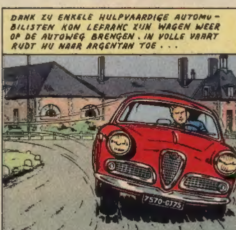
...rbij en pogen een botsing te veroorzaken...

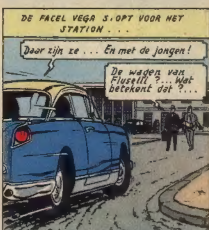

97e JAARGANG - Nr 567
1 GEILLUSTREERDE PAGINA

Het is nutteloos manuscripten in te zenden, de bril van de chef is zoek!

THE LITTLE PRESS

Informatieblad met onbeperkte oplage.

5e UITG. / **** *** ** * ●

WOENSDAG 4 NOV. 1959

Telefoon : 22 lijnen.
Hoofdredakteur : H. Punt.
Verant. uitg. : Jo Cubbic.

Al de honden van Athene protesteren tegen de smaad die een hunner werd aangedaan. De jachthonden zijn in staking gegaan en manifesteren voor de woning van Alkibiades.

ALKIBIADES OP HET MATJE GEROEPEN...

Athene (dinsdagavond). — Alkibiades is een buitenissig man. Hij heeft weer over zich doen spreken. Hij bezat een hond met een prachtige staart en... hij heeft de staart van die hond waarachtig doen afknippen! De inwoners van Athene vonden de staart in de tempel van Apollo. Vanzelfsprekend werd Alkibiades toen op het matje geroepen... Indien je wenst te weten wat er daarna met hem gebeurde, lees dan DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD (Deel I). Je kan dit album prachtig illustreren met chromo's, die je verkrijgt in ruil voor Kuifje's Punten.

Kleine advertenties

Zou graag een album van de Aardrijkskunde van Europa III in slechte staat ruilen tegen eenzelfde album, dat splinternieuw is!
(P.756)

Jongen, 6 jaar, gediplomeerd in hogere wiskunde en trigonometrie, fysica en algebra, is bereid studenten op hun examen te helpen voorbereiden. (978.)

Een belangrijke ontdekking...

CAIRO. — Over de grote gebeurtenissen uit de geschiedenis van Egypte weten we misschien weinig af, maar wij zijn op de hoogte van heel wat details uit het dagelijks leven van de oude Egyptenaren. Wij vonden de details op een massa papyrusrollen, die men tot in de buik van de heilige katten toe ontdekte. Een beroemd Egyptoloog, die er nóg meer wou over weten, las het album « De Geschiedenis van de Wereld ». In dit boek, dat hij illustreerde met de prachtige chromo's van de KUIFJE'S BON, ontdekte hij hoe een knaap van jouw leeftijd, nl. de jonge Egyptenaar Ani, leefde duizenden jaren geleden.

EINDELIJK EEN PENSIOEN!

Tien jaar lang bewees een afstammeling van het beroemd paard van Troje trouwe diensten op een Brabantse hoeve. Thans kan de stakker eindelijk van een welverdiend pensioen genieten. Indien je al de wederwaardigheden van het beroemd houten paard, dat de inname van Troje mogelijk maakte, nog niet kent, lees dan DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD.

Iedere week tref je in KUIFJE, op pagina 30 de lijst van de firma's die Kuifje's Bons schenken op de verpakkingen van hun produkten.

+ een geschenk van 1 punt

GESCHENK ▶

Er is werk op de plank...

Je kent deze uitdrukking en de betekenis er van is zo klaar als bronwater. Het is mogelijk dat Demostenes ze gebruikte toen hij de burgers van Athene toesprak. Je moet weten dat die onverschillig waren voor het gevaar van hun stad en hun vrijheid bedreigde. Of Demostenes de burgers van Athene kon wakker schudden? Dat kan je vernemen, indien je het prachtig album « De Geschiedenis van de Wereld » leest. Het kost slechts 29 F.

EEN SCHAT VAN GESCHENKEN!

Zijn verkrijgbaar door het verzamelen van KUIFJE'S BONS:

DE AARDRIJKSKUNDE in kleurenfoto's: België: Deel I: 8 reeksen van 10 chromo's. - Deel II: 8 reeksen.

Europa: Deel I: 10 reeksen. - Deel II: 10 reeksen plus drie kaarten-reeksen. Deel III: 10 reeksen. Per reeks: 50 punten.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD: 11 reeksen. Per reeks van 15 chromo's: 50 punten.

DE KUIFJE'S CHROMO'S: Vliegtuigen I: 10 reeksen. - Vliegtuigen II: 10 reeksen. - Luchtschepen: 6 reeksen beschikbaar. - Automobiel I: 10 reeksen. - Zeevaart I: 10 reeksen. Per reeks van 6 chromo's: 100 punten.

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST:

16 reeksen van 5 kleurreprodukties. Per reeks: 200 punten.

DE KUIFJE'S PORTEFEUILLE: 200 punten.

HET GANZENSPEL: 200 punten.

DE PUZZLE OP HOUT: 500 punten.

ABONNEMENTEN: Abonnement van 5 nummers op het weekblad KUIFJE: 400 punten.

EEN PALING TUSSEN DE ROZEN

IN schijn een titel die kant noch wal raakt, maar schijn bedriegt. Even geduld, je zal het spoedig beet hebben. Je hebt al palingen gezien, je hebt ze al gegeten, in 't groen, gebakken of gerookt. Weet je dat de paling of de aal, een van de grootste mysteries van de natuur vormt? Jaren en jaren aan een stuk bestudeerden vele geleerden de geheimzinnige doening van de paling en in 1920 slaagde de Deense zoöloog Johann Schmidt er in een deel van het geheim op te lossen. Nu echter eerst naar onze titel terug.

EEN FIJN REUKORGAAN

PALINGEN hebben een uitzonderlijk oriënteringsvermogen. Zij zwemmen duizenden kilometers door oceanen en vinden hun weg met een zekerheid die de mens met verstomming slaat. Kunnen zij zich oriënteren dank zij hun fijn reukorgaan? Proeven zij het water en richten zij zich naar de smaak? Misschien het ene, mischien het andere of allebei. In ieder geval heeft een Duits zoöloog-met-engelengeduld onderzocht, hoe het met het reukvermogen van de paling gesteld is en het resultaat van zijn onderzoek is verrassend. In het water verspreiden de geuren zich op verre afstand en, over het algemeen, hebben de vissen een sterk ontwikkeld reukvermogen. De aal spant echter de kroon.

HOE KRIJGT MEN HET VOOR ELKAAR?

BIJ reukproeven worden de dieren gewoonlijk op voer gedresseerd, waarmee zij worden beloond wanneer ze de geur, die ze moesten zoeken, gevonden hebben. Bij een paling gaat dat niet. De paling is intelligent genoeg om te snappen waarom het gaat, maar hij is gewoon wekenlang te vasten. Met voer laat hij zich dus niet lijmen. Een paling is lichtschuw en kruipt overdag in de modder; daar voelt hij zich thuis. De Duitse zoöloog, hij heet Teichmann, lei drie buizen in het palingaquarium (zij vervingen de modder) en deed in één van die buizen een zekere hoeveelheid reukstof. Kroop de paling in een van de buizen die geen reukstof bevatten, werd hij er uitgeaagd; kroop hij in de buis met reukstof, liet men hem met rust. Na tweehonderdvijftig proefnemingen wist de paling dat het vinden van de buis met reukstof hem een ongestoorde slaap garandeerde. Hij kroop dan ook steeds fluks in de buis met reukstof.

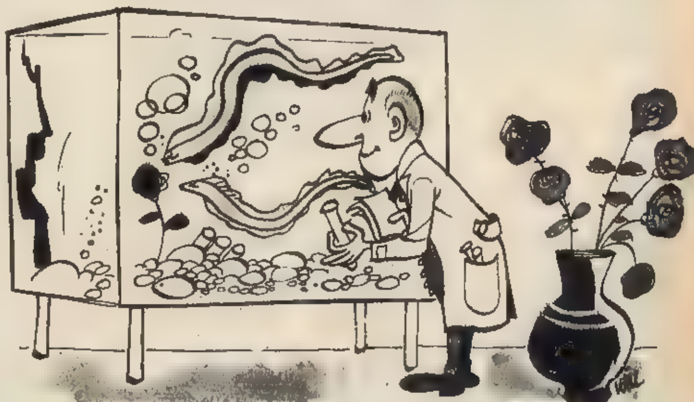
EEN KUBIEKE CENTIMETER

DE geleerde verminderde de hoeveelheid reukstof steeds om te weten te komen « hoe » fijn het reukvermogen van de paling was. De reukstof betrof hier een chemisch produkt dat de rozengeur imiteert. Na duizenden experimenten kwam de geleerde tot deze slotsom: de paling neemt de rozengeur waar bij een verdunning van 1 : 2.857 triljoen (2.857 miljoen miljard). Om het duidelijker te zeggen: een enkele kubieke centimeter rozengeur op 2.587 miljoen miljard kubieke centimeter water of... Moest men in een meer dat 58 keren groter is dan het Bodenmeer één enkele kubieke centimeter geur oplossen, dan zouden de palingen dat rieken. Daar staat een mens natuurlijk raar te kijken! Het schijnt absoluut ongelooflijk en toch is het waar.

DE palingen wonen in zoetwater, in meren, vijvers, plassen en poelen. Ze eten heel veel, worden groot en dik (als de vissers hen het leven laten) en zie, op zekere dag zijn ze volwassen. Volgens sommige natuurkundigen na vier tot zes jaar, volgens anderen pas na tien jaar of meer. In het midden van de zomer beantwoorden ze de geheimzinnige lokstem van de verre zee en ze gaan op reis. De palingen krijgen bruine en zwarte vlekken op de rug, hun buik wordt wit en geelachtig en ze hebben een zilveren glans. Hun neusvleugels gaan open en hun ogen worden veel groter. Van op het ogenblik dat de reis naar de verre en diepe Sargasso Zee begint, eten de palingen niet meer. Zij teren op hun reserve.

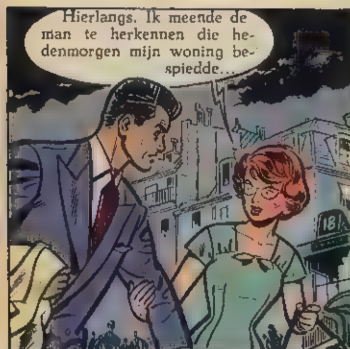
Voor sommige palingen ligt het einddoel van de reis vijfduizend kilometer ver, voor andere zes of achtduizend kilometer.

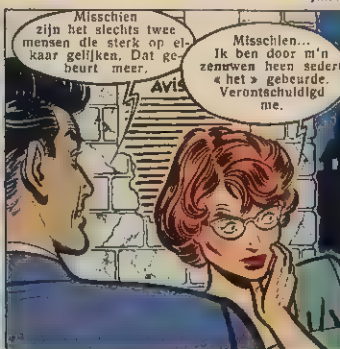
Over deze verre en moeilijke tocht vertellen we misschien later een en ander.

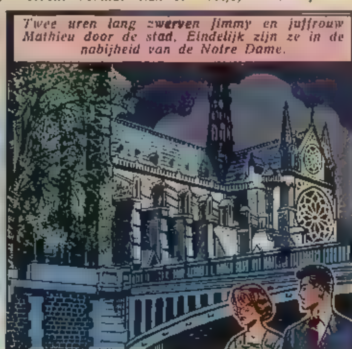

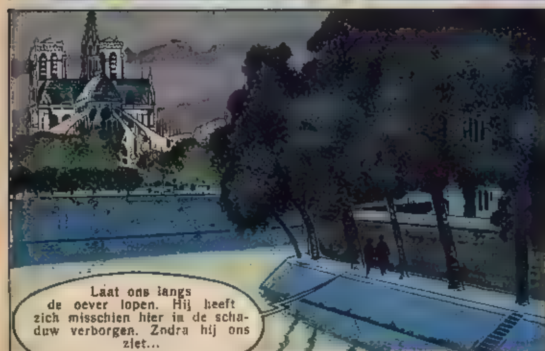
Het geheim van JIMMY

Jimmy Torrent bevindt zich te Parijs, waar hij een zekere

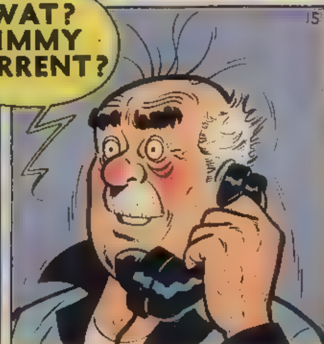

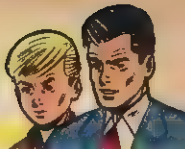

TORRENT door Raymond Reding

...trouw Mathieu ontmoet. Het is allemaal een tikje geheimzinnig...

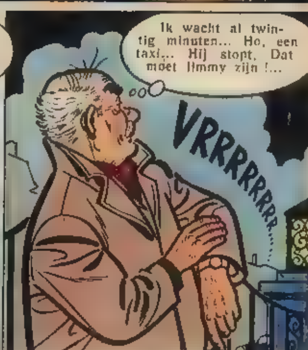

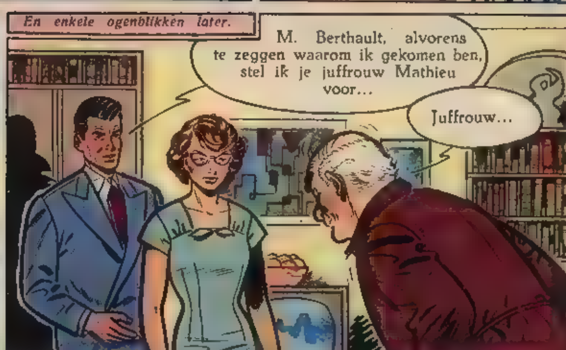

(Wordt voortgezet.)

Een stratokruiser van de lijn Buenos Aires-New York stortte te pletter in het oerwoud ten westen van Belem. Een van de passagiers was de spion Rudolf Varzy. Hij was in het bezit van zeer belangrijke microfilms en het zijn deze microfilms die Jimmy Stone wil in handen krijgen...

DE GEZELLEN VAN

VIJFDE HOOFDSTUK

DRAMA IN DE LUCHT

DE hitte woog op het vliegveld als gesmolten lood. Er was geen briesje. Roerloos en zwijgend wachtten de mannen nabij de startbaan. Hun gelaat glom onder de hoed met de brede randen, waarop het zweet donkere vlekken kleurde. De lucht die zij inademden brandde in hun longen en hun ogen, verborgen achter een donkere zonnebril, knipperden omdat er zweetdruppels tussen hun wimpers gleden. Ramos had twee grote tweemotorige Beechcraft van zijn persoonlijke vloot ter beschikking gesteld van de hulpexpeditie.

Zij werden uit de loods gereden. Zwarten met naakt bovenlijf sjouwden de bagage van de expeditieleden, de zakken met levensmiddelen en de medikamenten. Vijfentwintig minuten voor het vertrekuur was er een camionnette het vliegveld opgereden. Arbeiders hadden er verschillende kisten, gevuld met automatische wapens en handgranaten, uitgehaald en in de vliegtuigen geladen.

— Is dit een hulp- of een strafexpeditie? vroeg Herbert Lick halfluid in een gutturaal Engels.

Jimmy stond niet ver van de Duitser. Daar deze bemerking tot hem gericht scheen, haalde hij de schouders op en antwoordde:

— Het is waarschijnlijk nodig zekere voorzorgsmaatregelen te nemen. Wij worden geparachuteerd boven het grondgebied van de Quatro-Bocas. Het schijnt dat deze Indianen virtuozen zijn met boog en giftige pijlen...

Het laden was geëindigd. Carrena die de operaties van dichtbij had gevolgd, naderde de vrijwilligers en riep:

— Linos, Ramirez, Balton, Lick, Lawson!... Jullie stappen met mij in het eerste vliegtuig. De anderen nemen plaats aan boord van het tweede toestel. Tot bij de landing staan ze onder het bevel van Coelho. Vooruit, kinderen, instappen!

Heel spontaan had hij de ruwe en toch vertrouwelijke toon van een legeroverste aangenomen. Zonder een woord te zeggen, verdeelden de vrijwilligers zich in twee groepen en gingen naar het vliegtuig dat hen zonder tussenlanding tot in het hartje van de jungle, 1.200 km van daar, zou brengen.

De twee Beechcraft reden naar het uiteinde van de startbaan en draaiden zich om de neus in de wind te leggen. Dit laatste maneuver was totaal nutteloos, vermits er geen blaadje bewoog. Nadat de wielen vastgezet waren, schakelde de piloot van de Beechcraft de motoren in. Enkele ogenblikken later liet hij de remmen los.

Het toestel reed langzaam, versnelde zijn vaart, slipte even over een laag fijn zand dat op de betonnen startbaan gestrooid was en steeg dan feilloos op. Het einde van de startbaan gleed bliksemsnel onder de vleugels weg.

— Zo ver zijn wij dan! zei Carrena. Indien alles goed gaat, zijn wij binnen vier uren waar wij wezen moeten. Zodra het vliegtuig boven Lagoa Grande vliegt, worden de uitrustingen uitgedeeld.

Niemand antwoordde. Jimmy, die tussen Linos en Ramirez zat, dacht aan de tijd toen hij de oorlog in Korea meemaakte. Hij herleefde het lange wachten aan boord van de oude Skymasters. Opnieuw voelde hij de borende angst die al de para's beklemde, terwijl ze wachtten op het klassiek groen licht: OBJEKTIEF BEREIKT. Hij grinnikte als hij dacht aan de schrik die hem beving op het ogenblik dat hij met hangende benen wachtte op het « GO » van de chef.

Dit alles was reeds ver weg, maar toch zouden die minuten nooit uit zijn geheugen gewist worden: ze hadden hem getekend voor zijn leven.

Hij wierp een blik om zich heen. De kleine Linos glimlachte. Hij staarde verloren in de verte, gelijk een verliefd man die aan zijn verloofde denkt. Op het gelaat van Lick was niets te lezen. Hij had de ogen gesloten en scheen te slapen. Ramirez staarde weemoedig naar enkele foto's die hij uit zijn portefeuille had te voorschijn gehaald. Balton leunde achterover en neuriede een wijsje. Carrena raadpleegde een kaart.

Wie van deze vijf was de VIJAND?

HET DOEL NADERT

— Wij zijn er haast! zei de kolonel.

Jimmy en zijn kameraden kleefden de neus tegen de patrijspoorten.

De Beechcraft vloog op een hoogte van 3.500 meter. In het groene woud zag men heel duidelijk het begin van het lange eiland Banamal, tussen de rio Araguia en de Braco Menor. In het uiterste noorden van deze 300 km lange landtong schitterde het turkooisblauw meer, Lagoa Grande, in de zon. Daar, nabij de kleine post van Macauba,

STONE
DE DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

zou de helikopter op het sein van de redders wachten.

— Maak jullie klaar! Jullie krijgen laarzen en een valscherm!

— Jullie laarzen om te springen, jongens. Ik roep jullie namen af. Hij ontcijferde de naam op het etiket geschreven, dat aan ieder paar bevestigd was.

— Linos!

De kleine Braziliaan stak de hand uit, maar zei niets.

— Balton!

Toen de zes vrijwilligers hun laarzen aangetrokken hadden, verdween hij om na enkele ogenblikken terug te komen met de valschermen.

— Lick, dat is je valscherm!

Jimmy schrok. Het was net alsof hij een alarmschel had horen rinkelen. Er was iets niet in orde. Waarom was er een naam gehecht op ieder valscherm? Daartoe was geen enkele reden, tenzij men hem een valscherm gereserveerd had dat toevallig niet zou opengaan... maar dat in een fakkel zou ronddraaien, op het ogenblik dat hij aan het snoer zou trekken... Sedert de nachtelijke schietpartij en de anonieme brief had Jimmy Stone inderdaad enige reden om wantrouwig te zijn.

Jimmy stond op, veinsde een grote opgewondenheid, liep in de richting van de man die de valschermen uitdeelde, maar deed dit zo onhandig dat hij struikelde. In zijn val sleurde hij Lick mee.

De Duitser deed op zijn beurt de man die de valschermen droeg vallen. Het was een herrie van belang. Jimmy, die op de valschermen lag, rukte haastig twee etiketten af, stond dan op, glimlachte en bromde een ekskuus. Zijn blikken ontmoetten die van Carrena...

— Gaat het niet, Lawson? vroeg de kolonel droogweg. Voor een oud-parachutist gedraag jij je wel zonderling? Ben je bang?

— Neen, kolonel, ik ben niet bang. Ik deed een verkeerde beweging, ik struikelde, dat is alles.

— Haha!

Hij haalde de schouders op en voegde er aan toe:

— Toe, kinderen, verkwist de tijd niet!

Stone nam een valscherm zonder etiket en trok de riemen over de schouders. Linos nam het andere, maar keek toch even besluiteloos en zei dan:

— Is dat wel degelijk het jouwe, Lawson?

— Dat weet ik niet. Het etiket is er afgevallen. Maar dat heeft toch geen belang, het is een standaard model.

De zwarte ogen van Linos bekeken hem strak.

— Wel, is er iets niet in de haak? Of ben je bijgelovig? Wil je mijn valscherm hebben?

De Braziliaan schudde het hoofd.

— Neen, houd het maar... Vermits het allemaal dezelfde valschermen zijn...

DE GROTE SPRONG

Lick, nummer 1, werd opgezogen door de diepte en verdween. Jimmy ging op zijn beurt naar de open deur. Hij hield de stijlen vast, boog de knieën licht en wachtte op het bevel...

— GO! schreeuwde Carrena.

De brutale slag van de lucht, een duizelingwekkende val en dan eensklaps het gevoel alsof je schouders afgerukt worden. Voor Jimmy Stone was dit alles niet meer nieuw, maar toch is het gevoel van de sprong in de ruimte niet iets dat de gewoonte kan afstompen. Alvorens men er van geproefd heeft, kan men zich niet voorstellen wat een heerlijk gevoel het is daar tussen hemel en aarde te zweven en de wetten van de zwaartekracht te tarten.

Jimmy Stone keek even naar boven. Twee andere witte kronen zweefden boven hem, maar plotseling sperde hij de ogen wijd open en een kreet van afgrijzen stierf op zijn lippen. Een van de valschermen, het vijfde, was niet opengegaan. Onderaan het in fakkel gedraaid valscherm hing een ledepop, die op de grond te pletter zou storten. In één oogwenk berekende Jimmy de kansen die hij had om tijdig in te grijpen. Hij bevond zich in de vallijn van de ongelukkige, iets meer naar links toe, maar misschien... Koortsachtig trok hij aan de « draaglijnen » (1) om de richting van zijn val te korrigeren. In deze oefening was hij vroeger een uitblinker. Afgesprongen op een hoogte van vier of vijfhonderd meter, wist hij steeds zo te maneuvreren, dat hij slechts op enkele yards van het vastgesteld doel op de grond neerkwam.

De ledepop werd groter. Stone domineerde de angst die in hem oprees en dwong er zich toe de ongelukkige niet uit het oog te verliezen.

Juist op de fraktie van de sekonde dat de man voorbij kwam, strekte hij de armen. De man gleed uit zijn handen...

— Het is gedaan... Ik heb hem gemist, dacht Jimmy.

Maar onmiddellijk nadien jubbelde hij. Het was net alsof men hem de handpalmen afrukte. Hij gilde van pijn, maar omknelde uit alle macht de riemen van het gesaboteerd valscherm.

Zij daalden nu vlug, al te vlug... Zij waren ver van de voorgeschreven zes of zeven meter per sekonde... Maar hij had de man nog steeds vast. Hij zou dus niet in brij op de grond terecht komen. Zelfs in de slechtste omstandigheden, zou hij er met een gebroken been afkomen...

— Pas op voor de landing! schreeuwde Jimmy. Ze zal hard zijn!

De ledepop bewoog niet meer. Ze wiegde zacht op en neer, roerloos en met hangende armen.

— Hij is bewusteloos, dacht Jimmy.

Maar neen, de ledepop hoorde de stem van Stone en keek omhoog. In het lijkwitte gelaat schitterden twee zwarte ogen. Jimmy herkende Linos.

— Pas op! schreeuwde hij opnieuw.

De aarde steeg naar hen op met een vreselijke snelheid. Machinaal trok de Amerikaan het hoofd in de schouder, gereed om zich op de grond te laten rollen...

(1) De touwen die het draagscherm met de draaggordel verbinden. Er zijn er vierentwintig.

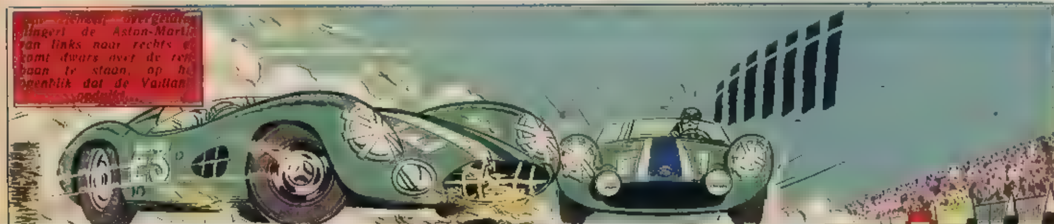

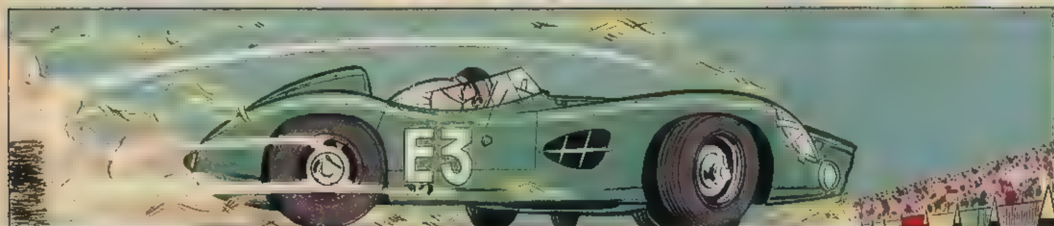
« Het is gedaan... Ik heb hem gemist », dacht Jimmy.

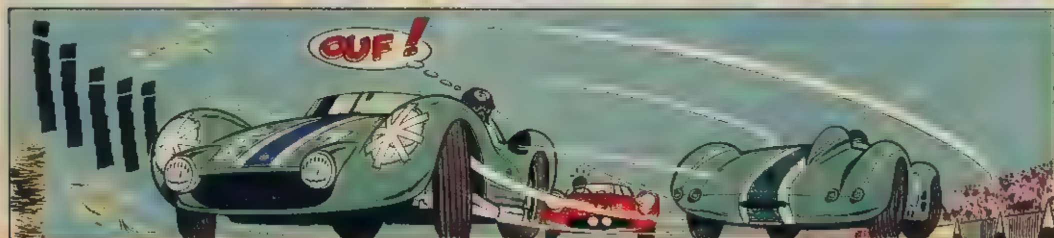
(Wordt voortgezet.)

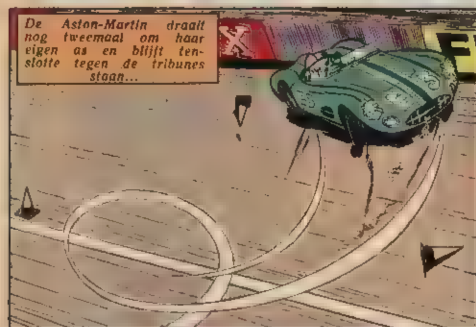

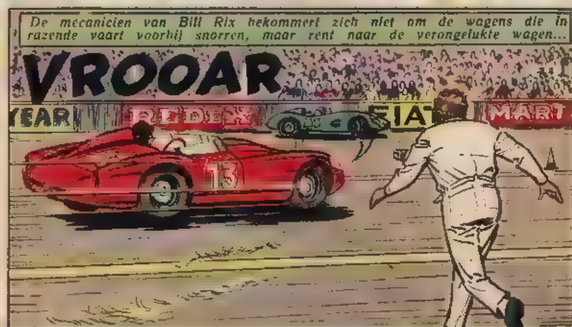
Tijdens een wedren op het circuit van Sebring betwist, wordt de racer

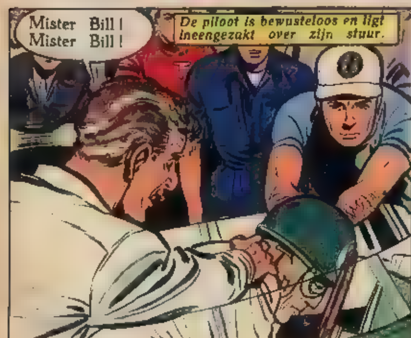

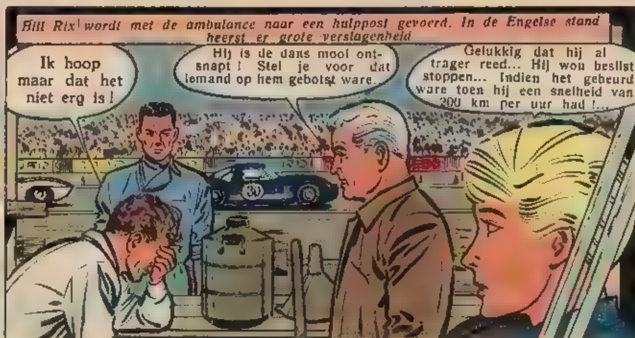

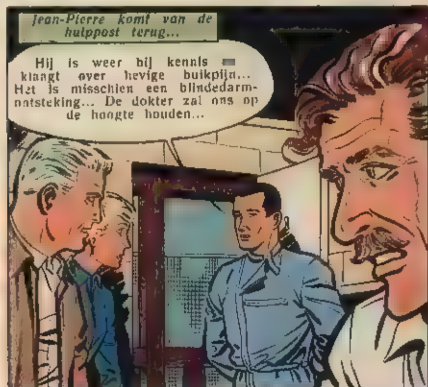

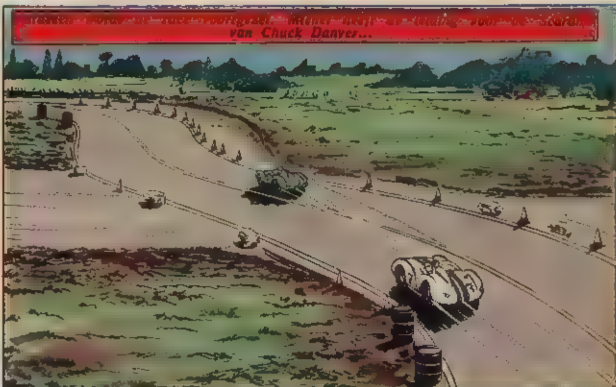

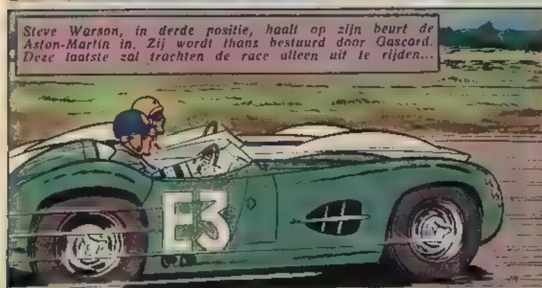
VAN DE ANGST !

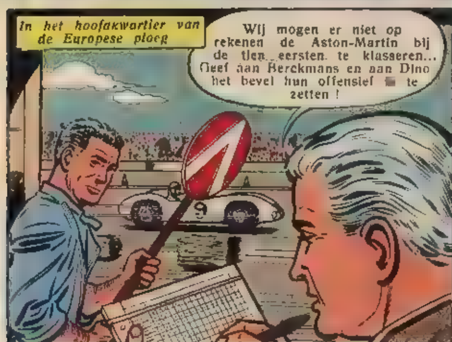
Rex plotseling onwel en verliest de kontrole over zijn Aston Martin...

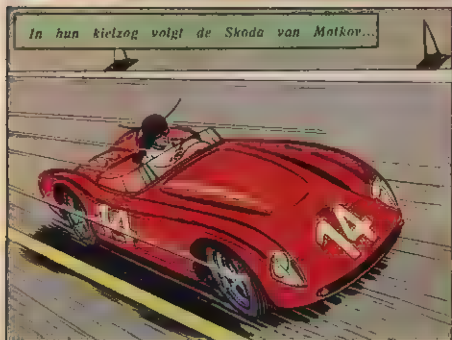

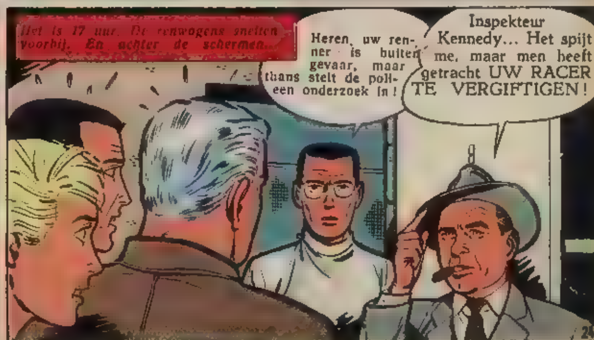

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BIL

MONTANA

Dog Bull en Kid Ordinn werden benoem

DE COWBOY

DOOR TIBET

TEKST DOOR GREG

... Gunsmoke, een stad van het Noorden.

(Wordt voortgezet.)

Mijnheer Tockburger en Tarass vonden Teddy niet terug. Ontgoocheld

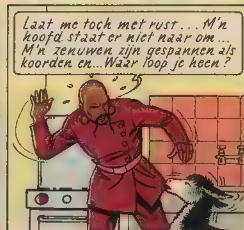

ALS JE HOUDT VAN DIT VERHAAL, LEES DAN

Teddy door Fr.Craenhals

CAMERA

...elken ze de villa van onze jonge vriend, waar Pom hen verwelkomt..

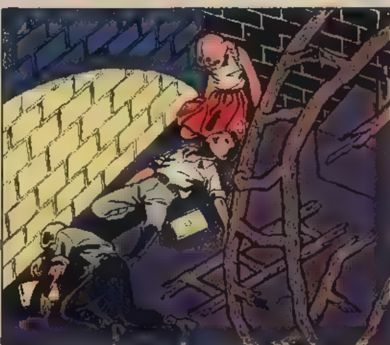

(Wordt voortgezet.)

PECHVOGEL LE

Pechvogel heeft een nieuw baantje gevonde

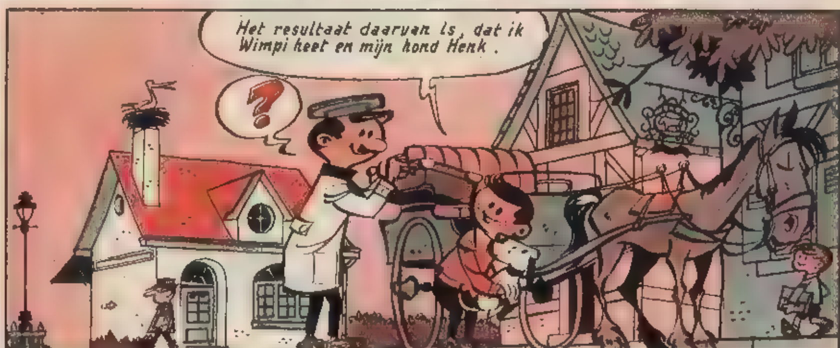

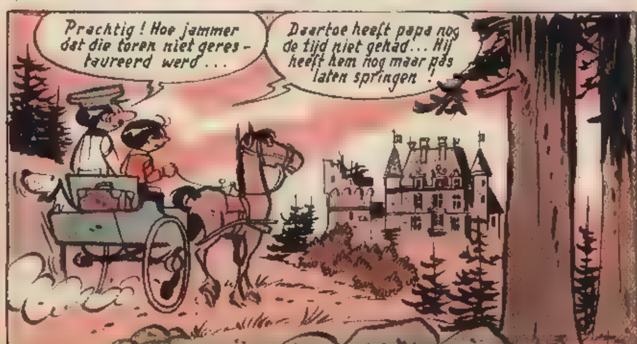

IDT DE DANS!

Tekeningen: BERCK. Tekst: GOSCINNY

...ij wordt privéchauffeur bij professor Koolzaat.

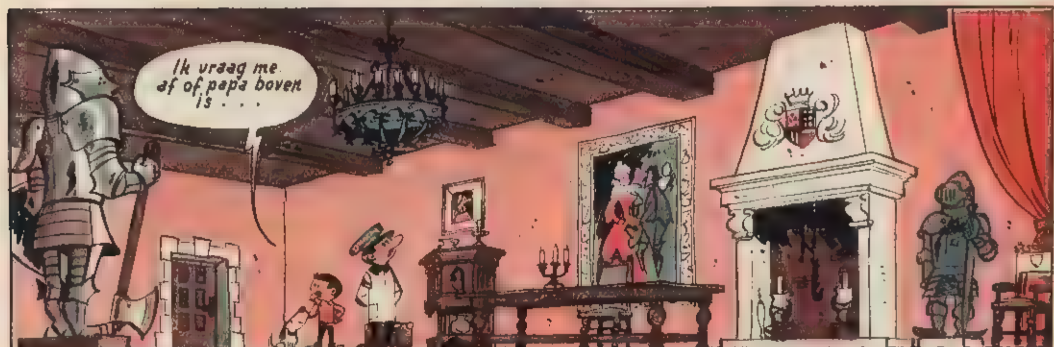

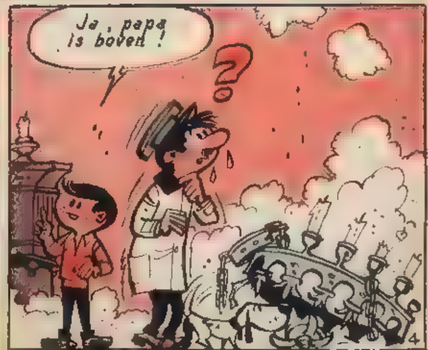

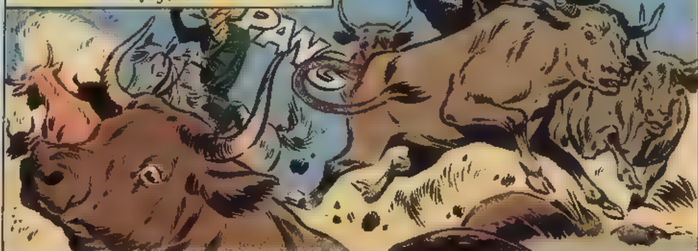
De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

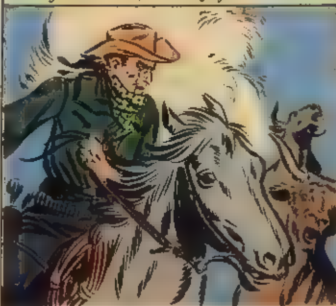

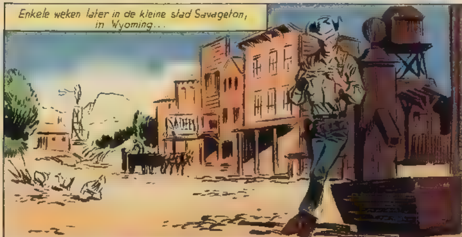

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBUM

WEST

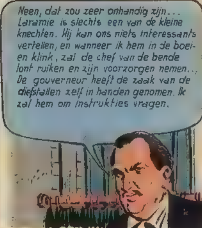
door L. en F. FUNCKEN

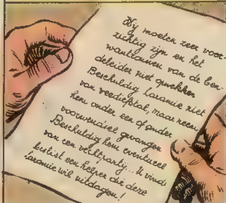

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE OOSTENRIJKSE SUCCESSIE-OORLOG

DE schaakpartij was dus begonnen en ze beloofde spannend te worden. De inzet was het Europees evenwicht. Er waren raadsheren, kastelen, paarden en pionnen, maar daarover zullen wij het thans niet hebben. Beperken we ons tot de twee voornaamste stukken : de koning en de koningin. Aan de ene kant Frankrijk, bondgenoot van Pruisen, aan de andere kant Oostenrijk, gesteund door Engeland.

1. — VIER STUKKEN...

MARIA THEREZIA kon Sardinië in eigen kamp lokken. Daarna bracht zij de verzoening met Saksen tot stand en meteen neutraliseerde zij Polen, vermits Augustus III over Saksen en Polen regeerde. Haar Beierse rivaal, keurvorst Karel Albert of Karel VII, stierf. Wie kreeg nu de keizerlijke titel ? Maria Therezia liet haar eigen man, Frans van Lotharingen, tot keizer uitroepen. Meteen was zij keizerin...

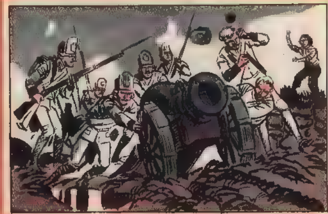
2. — TEGEN-OFFENSIEF

HAAR vijanden zetten het tegenoffensief in. De koning van Pruisen overrompelde Bohemen en Saksen en dicteerde Maria Therezia de vredeaverdragen van Breslau en Dresden. Zij moest aan Frederik II Silezië afstaan. Engeland had moeilijkheden op eigen bodem tengevolge van de ontscheping van de pretendent Karel Edward, en daarvan profiteerde Frankrijk. De Franse troepen drongen de Oostenrijkse Nederlanden binnen en op 11 maart 1745 behaalden de Fransen op de Engels-Hollandse legers de overwinning van Fontenoy. Daarmee kwam België in Franse handen...

3. — « AAN U DE EER ! »

OP het slagveld ging het er hoffelijk toe. Toen de Engelsen te Fontenoy oog in oog stonden met de Fransen, groette de Engelse kapitein, lord Hay, de Franse legeroverste zeer beleefd en zei : « Mijnheer, laat uw soldaten schieten ! » Graaf d'Anteroche groette op zijn beurt en antwoordde even hoffelijk en zwierig : « Neen, mijnheer, aan u de eer ! » En, de Engelsen schoten !

4. — BALILLA

EN ook in Italië werd er gevochten, zowel op Sicilië als in het Noorden. De Oostenrijkers die Genua bezetten, werden uit de stad gejaagd door een kleine jongen Balilla geheten. De knaap goolde een Oostenrijker met een steen naar het hoofd. Daaruit ontstond een vechtpartij die tot een algemene opstand uitgroeide. De Genuezen grepen de wapens. In alle straten en in alle huizen werd er gevochten en tenslotte was de stad bevrijd.

5. — AKEN

DE vrede van Aken werd getekend in 1748. Dat was honderd jaar na de vrede van Westfalen. Maria Therezia behield het erfgoed van haar vaderen, maar Frederik II behield Silezië. Onmogelijk hem daaruit weg te werken ! Lodewijk XV stond België af... en naar het schijnt stamt de uitdrukking « voor de koning van Pruisen werken » uit die tijd. De oorlog had Lodewijk XV immers niets opgebracht! De Belgen waren verheugd hun vorstin weer te vinden na drie jaar bezetting. De Fransen waren verontwaardigd en, naar het schijnt, verrijkten de kooplui van de Parijse hallen hun woordenschat met deze uitdrukking : « Bête comme la paix », dom als de vrede...

DE ZAAK VAN DE BERENMUTSEN

DOOR ARTHUR HANEPOOT

HET was een doodgewone toerist die het vuur aan de lont lei. Hij kuierde gezapig voor Buckingham Palace en naderde een Garde-Grenadier zo dicht het enigszins mogelijk was. Toen liet hij zich een ietwat spottende opmerking ontvallen over de berenmuts van die grenadier. En wat deed de grenadier in kwestie? Hij verloor een deel van het flegma dat door het reglement en de traditie geëist wordt, maakte rechtsomkeert en gaf onze toerist daarbij een flinke schop. De toerist vervolgde hinkend zijn weg en wat hij luidop heeft gezegd, mag ik in dit blad niet schrijven...

De internationale pers maakte zich meester van de kluif, en weldra kon je in een hele reeks kranten « de zaak van de berenmutsen » lezen. Ik stak er natuurlijk ook mijn neus in, en ik heb moeten vaststellen dat de kranten de vreselijkste nonsens hebben uitgekraamd. Ik kon het niet langer verdragen en besloot naar Londen te reizen, teneinde de waarheid, en niets anders dan de waarheid, te vernemen uit de mond zelf van mijn oude vriend P.L.H. Silberston. Je moet weten dat deze man de berenmutsen maakt, waarmee de Grenadier Guards staan te pronken.

Toen ik bij hem toekwam, was hij net bezig al het glas en porselein dat hem onder de hand viel te verbrijzelen. Ik moest over een tapijt van borden en glazen lopen... Ook P.L.H. Silberston had de kranten gelezen! Op de drempel van zijn bureau wachtte ik en liet hem voorzichtigheidshalve nog een paar porseleinen kopjes breken alvorens ik het waagde even te kuchen. Hij zag me; slingerde een kristallen vaas tegen de muur, liep op mij toe en drukte me aan zijn hart. Men moest roepen om zich verstaanbaar te maken, want de kamerknecht veegde al het gebroken glas en porselein bij elkaar, en dat was een gerinkel van je welste. Ik vernam dat mijn vriend een zenuwinzinking nabij was omwille van de onzin, die hij in de kranten had moeten lezen.

— Stel je voor, riep hij terwijl hij een een fles porto stuk sloeg — ze was natuurlijk leeg! — stel je even voor, dat zij zo onbeschaamd waren te schrijven dat MIJN berenmutsen niet steeds tiptop in orde zijn.

— Dat is ontzettend! antwoordde ik. Maar...

— Het is gruwelijk! Het is toch niet mijn schuld dat de berenhuiden waaruit MIJN mutsen vervaardigd zijn niet altijd in goede staat verkeren? Ze zijn niet mooi omdat ze zo lang in het scheepsruim opgestapeld liggen!...

— Dat is inderdaad niet jouw schuld, zei ik. Maar...

— En, mijnheer...

— Noem mij Arthur, net zoals voorheen, Peter. Het is niet omdat jij zo woedend bent...

— Goed. En weet je, Arthur, wat die dekselse grenadiers met hun mutsen doen?

— Neen, maar...

— Zij spelen er voetbal mee, Arthur! En zij spelen zelfs niet altijd volgens de regels van de kunst! Men heeft me verklapt, dat ze spelen zonder scheidsrechter en er maar lustig op los schoppen... op de mutsen natuurlijk!

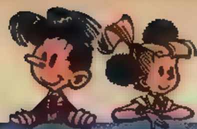
— Peter, dat is een nationale ramp. Je moet er een einde aan maken... En er is nog wat. Heb je gelezen dat men van plan is de berenhuiden te vervangen door nylon? En dat men die berenmutsen zelfs totaal zou willen afschaffen?

— Ja, Arthur, dat heb ik ergens gelezen. Maar daarin ben ik gerust. Indien men één haar van de berenmutsen aanraakt, dan staat heel Engeland als één man op en eist respekt voor de traditie. De regering zou omvergegooid worden en overal zouden relletjes en opstootjes losbarsten. In één woord: de ondergang van Engeland... Neen, geloof me, zo ver komt het niet! Zolang ik leef, zal ik iedere maand mijn vijfhonderd berenmutsen kunnen maken!

Ik heb afscheid genomen van mijn vriend P.L.H. Silberston nadat ik hem vast had beloofd, zijn woorden de nodige ruchtbaarheid te geven.

Toerist, knoop het in je oren, de Grenadiers Guards voor Buckingham Palace behouden hun berenmutsen!

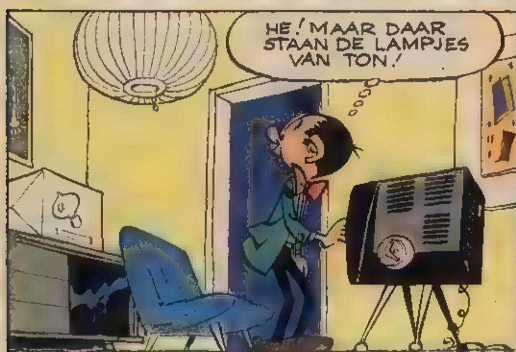

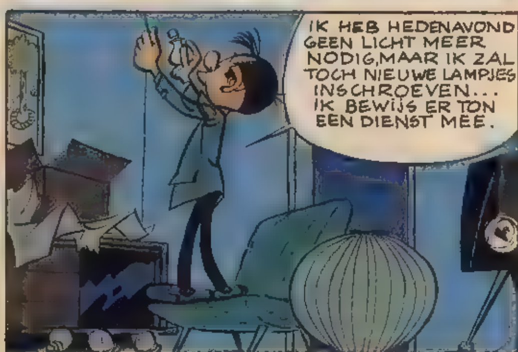
TON en TINNEKE

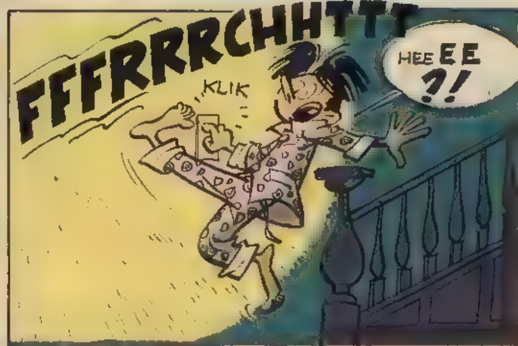

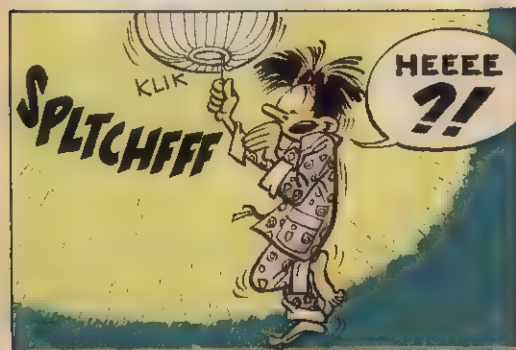

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER

De radja van Sompur wordt gevangen gehouden door de Mongolen. Corentin, Kim en Sa-Skya gaan op zoek naar Imaël, om diens hulp in te roepen.

(1) Zie eerste deel.

(Wordt vo...

DE POST

RESULTATEN VAN DE SABENA WEDSTRIJD

DE SABENA wedstrijd, georganiseerd met de medewerking van « KUIFJE », en die ingelast werd in ons nummer [illegible] van 23 september jl. kende een groot sukses. Hier volgen dan de twee juiste antwoorden op de gestelde vragen :

1. De schat bevond zich op nr 7 in het uitstalraam van de SABENA.
2. De « Boeing » kan 101 passagiers vervoeren.

De winares van deze wedstrijd [illegible] Diana VERSCHRAEGEN, uit Lokeren.

Bravo, Diana !

Al de andere winnaars worden persoonlijk verwittigd door het Nationaal Comité voor Luchtvaartpropaganda.

Wij feliciteren alle winnaars van harte !

DE WERELD ROND !

NAAR men ons meedeelde, besteden steeds meer Amerikanen hun vakantiedagen aan een reis rond de wereld. Voor 1960 zijn er reeds 150.000 kandidaten. Minimum prijs per vliegtuig : 60.000 F.

ABSTRAKTE KUNST

TOEN schilder Oyvind Fahlström twee akwarellen inzond naar de « spontanistische » kunsttentoonstelling georganiseerd te Stockholm, gebruikte hij een houten plankje, waarop hij gewoonlijk zijn penselen uitveegde, om de schilderijen te ondersteunen. De inrichters maakten de kist open en hingen dat plankje prompt mee op. Fahlström bezocht de tentoonstelling en protesteerde natuurlijk heftig. Toen zeiden de inrichters droogweg : « Bedaar, man. Hoe konden wij weten dat het éne een schilderij was en het àndere niet. Zoveel verschil is er heus niet te bespeuren en bovendien worden er op dit gebied zoveel experimenten gedaan, dat niemand er nog wijs uit wordt ! » Deze vergissing wekte in Zweden grote hilariteit.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	P	P	E	L	T	A	A	R	T
2	N	O	O	T	■	I	D	A	H	O
3	G	E	L	A	A	T	■	M	O	K
4	O	S	■	G	■	E	I	■	D	I
5	R	■	P	E	I	L	■	L	E	O
6	A	A	R	■	A	■	M	E	S	■
7	G	R	A	P	■	R	A	D	I	O
8	E	E	T	■	T	■	N	I	A	S
9	I	N	E	N	T	I	N	G	■	E
10	T	A	R	N	■	O	■	E	L	L

Oplossing van ons kruiswoordraadsel verschenen in « Kuifje » nummer 43.

LJON

DE OUDSTE SPORT TER WERELD

WANNEER de Egyptenaren in zee staken of een lange reis maakten op de Nijl, dan namen zij een aantal duiven mee. Op de terugweg werden die duiven los gelaten. Zij kwamen lang voor de schepen in de haven toe en hun komst verwittigde de inwoners er van dat de schepen in aantocht waren. De kruisvaarders ontdekten dit informatiemiddel op hun zwerftochten door het Midden Oosten. Zij maakten er op hun beurt gebruik van. Het is misschien aldus dat de duivensport ontstond.

ZOETE DRANK EN GEOGRAFIE

ONLANGS werden in verscheidene Amerikaanse havens aan de kust van de Atlantische Oceaan duizenden flessen in zee geworpen. Zij bevatten een zoete drank en een kaart. Indien je een van deze flessen vindt, dan drink je eerst het drankje, daarna neem je de kaart en je duidt er de dag en het uur op aan waarop je de fles gevonden hebt. Je bewijst de Amerikaanse geografen aldus een dienst. Deze laatsten willen nl. zekere stromingen van de Atlantische Oceaan juist

bepalen. Om het trajekt van de Golfstroom na te gaan, hebben de Amerikanen enkele maanden geleden in de Golf van Mexico tonnen parfum uitgestort. Of de resultaten van deze experimenten bevredigend zijn, is ons niet bekend.

RAADSEL Nr 23

DE REMBRANDT IS GESTOLEN

OPLOSSING

MIJNHEER Mirandol zelf pleegde de diefstal, met het doel het bedrag van de verzekering op te strijken. Hij heeft twee keer gelogen: op het ogenblik dat hij weer tot bewustzijn kwam, riep hij « Een gemaskerde man... Mijn Rembrandt... » Hij kon echter niet weten dat het schilderij verdwenen was, daar hij, volgens zijn verklaring, neergeslagen werd *vooraleer* de diefstal gepleegd werd. Hij kon evenmin weten dat zijn aanvaller gemaskerd was, want hijzelf verklaarde dat hij hem niet zag! Mijnheer Mirandol sloeg zichzelf neer. Hij wikkelde de zakdoek van Willem Remy rond het stuk loden buis om geen vingerafdrukken na te laten. Hij stal deze zakdoek te voren om de verdenkingen op Remy te doen vallen.

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. — NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris Ie
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Op het ogenblik dat onze vrienden Tchang willen meenemen verscheurt de ijselijke gil van de yeti de stilte...

(Wordt voortgezet.)